

ninger om Lovforslagets Betydning, idet nogle sige, at det betyder slet ingen Ting, andre, at det betyder mange Millioner. Jeg tror, at naar man ser ædruelig paa Lovforslagets Bestemmelser, maa man erkende, at de, der her faa Afgang til dette Gode, vilde ogsaa have faaet Understøttelse tidligere, men de faa Understøttelsen, efter at de ere komne i den Alder, hvor Svækkelse kan forudsættes, paa en bedre og fuldkomnere Maade end tidligere og udenfor Fattigvæsenet. At der vil blive større Afgang, større Krav paa Understøttelse i Alderen efter 60 Aar, anser jeg for givet. Jeg erkender, at Forholdet kan ikke udmaales paa en Gang, og at man ikke kan sige, hvor meget det bliver. Netop af Hensyn dertil findes der en Paragraf i Lovforslaget, nemlig § 9 om, at Staten skal komme Kommunerne til Hjælp, og give et Bidrag til Kommunen paa 2 Millioner Kroner, hvoraf den ene Million kan tilskydes straks, medens den anden falder senere. Dette er selvfølgelig netop af Hensyn til, at der maa ventes forøgede Byrder. Det vil være ganske klart, at for Staten vil det være en forøget Udgift; om den ogsaa vil falde forøget paa Kommunerne, lader sig ingenlunde sige paa Forhaand; det kan være et meget tvivlsomt Spørgsmaal. Det er ingenlunde noget ukendt, at Staten støtter Kommunen og andre offentlige Institutioner med Bidrag for at hjælpe dem til at bære Byrder, og det er det, der foreslaas her, og som jeg ogsaa vil anbefale til Overvejelse. — Lovforslaget træder i Kraft den 1ste Juli 1891, men der er i sidste Paragraf givet en Bemyndigelse til at udsætte Straftrædelsen til den 1ste Januar 1892, dog kun forsaavidt de paagældende Lovbestemmelser ikke ere interkommunale, hvilket Forbehold maa tages. Naar denne Bemyndigelse er givet, er det af Hensyn til, at i store Kommuner, ganske særlig Kjøbenhavn, vil det være vanskeligt at sætte Loven fuldt i Kraft saa hurtigt som oprindeligt forudsat; dertil kræves ret store Forberedelser, hvilket er naturligt og forklarligt.

Betydningen af dette Lovforslag vil være, at de, der trænge haardest i Samfundet, blive sikre paa i deres ældre Aar, naar de i øvrigt have været selvstændige, at saa det, de behøve, hvilket for overmaade mange trængende vil være et meget stort Gode. Det følger af sig selv, at Loven ogsaa kun vil faa Betydning for de mest trængende, og skal det et Supplement til — hvilket jeg ogsaa tror vil komme, men det er naturligvis noget, der ikke har — for ogsaa at gøre noget for dem, der ikke ere de mest trængende, maa det ganske sikkert komme i

Form af en billig Alderdomsforfikring. Forslag dertil have været kendte tidligere, og man maa have Tanken henvendt derpaa. — Lovforslagets Fortrin — Mangler har det selvfølgelig ogsaa, og det vil ikke fejle, at de ville blive fremhævede ogsaa — er efter min Mening dets Simpelted og Overstuelighed, og at det støtter sig til bestaaende Forhold. Det appellerer ganske vist til Kommunalbestyrelsernes Medvirkning og viser Kommunalbestyrelsen en ikke ringe Tillid, men det tror jeg ogsaa er berettiget. I øvrigt tror jeg, at enhver, der kender de kommunale Forhold og deres Udvikling her i Landet, vil være enig i, at der vil kunne udrettes meget godt ved dette Lovforslag, naar det bliver anvendt paa rette Maade, og jeg har denne Tillid til dem, der skulle bringe det ud i Livet, nemlig Kommunalbestyrelserne, som sagt med Statens Hjælp, at de vilde forstaa Tanken i Lovforslaget, saa at det vil komme til Anvendelse paa rette Maade og derved blive til stor Nytte for de mest trængende i vort Samfund.

SVAR: Dette Forslag er forelagt og kommet til os paa et saa fremrykket Stadium af Rigsdagssamlingen, at der vel er Sandsynlighed for, at det ikke vil komme til at uindergaa den sædvanlige Skæbne, nemlig at henvises til Prøvelse i et Udvalg, fordi det rimeligvis vilde være det samme som at hindre, at der kom noget ud af den Sag. Deri ligger som naturlig Følge, at det paa et noget tidligere Standpunkt, end ellers ved fremkomne Lovforslag er nødvendigt, har været eller vil være nødvendigt for ethvert af Tingets Medlemmer at afveje de forskellige Betæneligheder, man kunde have ved Forslaget, mod de Fordele, den Binding, det byder, saaledes at man saa at sige allerede nu ved den første Afstemning, der finder Sted, er paa det rene med, om man vil modtage Forslaget eller ikke. Jeg for mit Vedkommende skal derfor ogsaa straks udtale, at jeg stønner, at der er Grund til at vedtage Forslaget og give det Landstingets Tilslutning — uagtet jeg for mit Vedkommende ingenlunde mislender, at der er ikke uvæsentlige Betæneligheder med Hensyn til det, og jeg i og for sig godt kan forstaa, om de for andre ærede Medlemmer af Tinget ere at betragte som overvejende, saa at man ikke finder, at de Fordele, det byder, kunne veje op derimod. Jeg er nu kommen til et andet Resultat, og jeg skal forsøge nærmere at begynde det.

Det er, som det bemærkedes af den højtæredede Indenrigsminister, i det sidst forelagte Lovforslag om det offentlige Fattigvæsen,